

Tiistai 25. lokakuuta 2011

Työntekijöiden liikkuvuuden edistäminen

P7_TA(2011)0455

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. lokakuuta 2011 työntekijöiden liikkuvuuden edistämisestä Euroopan unionissa (2010/2273(INI))

(2013/C 131 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 21, 45 ja 47 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15, 21, 29, 34 ja 45 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 151 artiklan,
- ottaa huomioon 15. lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työ sopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14. lokakuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/533/ETY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) työelämän perusnormit,
- ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 29. huhtikuuta 2004 annetun direktiivin 2004/38/EY Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella ⁽⁴⁾, vuonna 2008 annetun kertomuksen direktiivin 2004/38/EY soveltamisesta (KOM(2008)0840) ja marraskuussa 2007 ja huhtikuussa 2009 annetut neuvoston päätöslauselmat direktiivistä 2004/38/EY,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY täytäntöönpanon ja soveltamisen parantamisesta (KOM(2009)0313),
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan pyytämän ja eurokansalaisen toimintapalvelukeskuksen (ECAS) toimittaman väliraportin vertailevasta tutkimuksesta, joka koskee direktiivin 2004/38/EY soveltamista,
- ottaa huomioon komission tiedonannon direktiivin 2004/38/EY täytäntöönpanon ja soveltamisen parantamisesta sekä sen aikomuksen julkaista yksinkertaistettuja oppaita unionin kansalaisille ja hyödyntää internetiä parhaalla mahdollisella tavalla,
- ottaa huomioon ammattipätevyyden tunnustamisesta 7. syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Liikkuvuuden avulla uusia ja parempia työpaikkoja: Eurooppalainen ammatillisen liikkuvuuden toimintasuunnitelma (2007–2010)" (KOM(2007)0773),

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32.

⁽³⁾ EUVL L 200, 7.6.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽⁵⁾ EYVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

Tiistai 25. lokakuuta 2011

- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon työntekijöiden vapaan liikkuvuuden vaikutuksista ja EU:n laajentumisesta (KOM(2008)0765),
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Uudet taidot uusia työpaikkoja varten – Työmarkkinoiden ja ammattitaitotarpeiden ennakoiminen ja yhteensovittaminen" (KOM(2008)0868),
 - ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden vahvistaminen: oikeudet ja tärkeimmät kehitysasteet" (KOM(2010)0373),
 - ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi 'Yhdessä uuteen kasvuun' " (KOM(2011)0206), jossa yhtenä keskeisenä välineenä on työntekijöiden liikkuvuus,
 - ottaa huomioon Eurooppa 2020 -strategian ja erityisesti sen lippulaiva-aloitteet "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma" ja "Nuoret liikkeellä",
 - ottaa huomioon 27. marraskuuta 2008 annetut oikeus- ja sisäasioiden neuvoston päätelmät "Henkilöiden vapaa liikkuvuus: väärinkäytökset ja huomattavat ongelmat",
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2009 annetut työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston päätelmät "Työvoiman ammatillinen ja maantieteellinen liikkuvuus ja työntekijöiden vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa",
 - ottaa huomioon Euroopan kansalaisuutta koskevista ongelmista ja näkymistä 2. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan ammatillisen liikkuvuuden toimintasuunnitelmasta (2007–2010) 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon liikkuvuutta EU:n sisäisillä työmarkkinoilla haittaavien jäljellä olevien esteiden tunnistamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0258/2011),
- A. toteaa, että toisessa jäsenvaltiossa asuminen ja työskenteleminen muodostavat yhden unionin perusvapauksista – henkilön etnisestä alkuperästä riippumatta – ja unionin kansalaisuuden peruskomponentin, joka tunnustetaan perussopimuksissa, mutta tilastot osoittavat kuitenkin, että edelleenkin liian harvat hyödyntävät tätä oikeutta työntekijöiden liikkuvuutta tukevista aloitteista huolimatta;
- B. katsoo, että EU:n työntekijöiden liikkuvuutta olisi edistettävä kaikkialla Euroopan unionissa siellä, missä työvoimaa tarvitaan;
- C. ottaa huomioon, että EU:n työntekijät voivat kohdata vaikeuksia ja haasteita hakiessaan työtä toisessa jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ EUVL C 137 E, 27.5.2010, s. 14.

⁽²⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 23.

⁽³⁾ EUVL C 228, 22.9.2009, s. 14.

Tiistai 25. lokakuuta 2011

- D. toteaa, että oikeus asua ja työskennellä toisessa unionin jäsenvaltiossa on yksi unionin perusvapauksista ja unionin kansalaisuuden peruskomponentti, joka tunnustetaan perussopimuksissa, mutta tilastot osoittavat kuitenkin, että edelleenkin liian harvat hyödyntävät tätä oikeutta työntekijöiden liikkuvuutta tukevista aloitteista huolimatta;
- E. toteaa, että työntekijöiden nykyinen liikkuvuusaste ei ole riittävä, jotta se tehostaisi Euroopan unionin työmarkkinoita; toteaa, että vain 2,3 prosenttia EU:n väestöstä asuu muussa valtiossa kuin siinä, jonka kansalaisia he ovat, mutta 17 prosenttia aikoo tulevaisuudessa hyödyntää vapaata liikkuvuutta ja 48 prosenttia harkitsisi työpaikan hakemista muusta maasta tai muulta alueelta irtisanomistilanteessa;
- F. ottaa huomioon, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus on sekä EU:lle että jäsenvaltioille myönteinen sosiaalis-taloudellinen toimintamalli, sillä se tukee EU:n yhdentymistä, taloudellista kehitystä, sosiaalista yhteenkuuluvuutta, henkilöiden ammatillista etenemistä sekä ennakkoluulojen, rasmin ja muukalaisvihan torjuntaa ja voi ehkäistä talouskriisin kielteisiä vaikutuksia ja auttaa valmistautumaan paremmin globaalin muutoksen haasteisiin, kun kaikki päätöksentekotason sidosryhmät ja kansalaisyhteiskunta käyvät vuoropuhelua keskenään;
- G. katsoo, että työntekijöiden liikkuvuutta tukemalla edistetään Eurooppa 2020 -strategiassa asetettuja työllisyystavoitteita; kehottaa komissiota sisällyttämään työvoiman liikkuvuuden lippulaiva-aloitteisiin ja jäsenvaltioita sisällyttämään työvoiman liikkuvuutta ja maantieteellistä liikkuvuutta koskevat asiat kansallisiin strategioihinsa ja uudistusohjelmiinsa;
- H. katsoo, että liian joustamaton työainsäädäntö vähentää työntekijöiden liikkuvuutta Euroopassa;
- I. toteaa, että 18. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon mukaan liikkuvia työntekijöitä vastaanottaneiden jäsenvaltioiden taloudet ovat hyötynet EU:hun vuosina 2004 ja 2007 liittyneiden maiden työntekijöiden liikkuvuudesta;
- J. katsoo, että teollisen muutoksen, globalisaation, uusien työnteon mallien ja väestörakenteen muutoksen myötä muuttunut yhteiskunta sekä liikennemuotojen kehitys edellyttävät työntekijöiden entistä suurempaa liikkuvuutta;
- K. toteaa, että ne jäsenvaltiot, jotka eivät sovelle siirtymäjärjestelyjä vuosina 2004 ja 2007 liittyneistä jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen, eivät ole ilmoittaneet kielteisistä vaikutuksista, mutta muutamat jäsenvaltiot ovat päättäneet jatkaa rajoitusten soveltamista työmarkkinoillaan Romanian ja Bulgarian kansalaisiin;
- L. toteaa, että työntekijöiden vapaata liikkuvuutta edistävästä EU:n säädöksistä ja ohjelmista huolimatta tämän perusvapauden täydelle toteuttamiselle on olemassa esteitä (esimerkiksi sosiaaliset, kielelliset, kulttuuriset, oikeudelliset ja hallinnolliset esteet, puutteelliset paluujärjestelyt, jotka eivät vastaa siirtotyöläisten tarpeita, liikkuvuudesta saadun kokemuksen puutteellinen tunnustaminen, puolison tai kumppanin työllistymiseen liittyvät ongelmat sekä tutkintojen ja ammattipätevyden tunnustamisen hitaus);
- M. katsoo, että talouskriisin vallitessa työntekijöiden ammatillinen ja maantieteellinen liikkuvuus voi auttaa vähentämään työttömyyttä, kun työvoiman tarjonta pyritään sovittamaan yhteen kysynnän kanssa, ja että se voi myötävaikuttaa työpaikkojen syntymiseen, talouden, yhteiskunnan ja väestörakenteen muuttamiseen rakenteellisiin muutoksiin sekä talouskasvuun ja EU:n kilpailukykyyn; katsoo tässä yhteydessä, että nykyiset menettelyt ammattipätevyden tunnustamiseksi muodostavat huomattavan esteen työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle Euroopan unionissa;
- N. toteaa, että nämä esteet ja rajoitukset rikkovat työntekijöiden perusoikeutta, vaikeuttavat EU:n talouksien toipumista ja saattavat johtaa haitallisiin vaikutuksiin, kuten ilman laillista työlupaa tehdyn työn lisääntymiseen, harmaan talouden laajenemiseen ja työntekijöiden hyväksikäyttöön;

Tiistai 25. lokakuuta 2011

- O. toteaa, että syrjintä seksuaalisen suuntautumisen perusteella kielletään perusoikeuskirjan 21 artiklassa;
- P. ottaa huomioon, että nykyinen talouskriisi on vaikuttanut kielteisesti liikkuvuuteen ja on koskettanut eniten määrä- ja osa-aikaisia työntekijöitä ja että vaikutukset koskevat etenkin naisia;
- Q. ottaa huomioon, että työntekijöiden liikkuvuudessa on suuria sukupuolten välisiä eroja EU:ssa (miehet ilmoittavat (44 %) muuttavansa uuden työn tai siirron vuoksi paljon useammin kuin naiset (27 % ⁽¹⁾)); katsoo, että liikkuvuutta pitäisi seurata tehokkaammin sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen pohjalta;
1. korostaa, että komission kertomuksessa KOM(2008)0840 todetaan, että jäsenvaltiot syyllistyvät jatkuvasti rikkomuksiin direktiivin 2004/38/EY täytäntöönpanossa, mikä vaikuttaa työntekijöiden mahdollisuuteen toteuttaa oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, ja ottaa huomioon, että tilanteen johdosta on saatu useita yksittäisiä kanteluja, vetoomuksia sekä yli 40 kysymystä Euroopan parlamentilta, minkä seurauksena komissio on käynnistänyt viisi rikkomusmenettelyä direktiivin virheellisestä soveltamisesta;
 2. on tyytyväinen komission tiedonantoon KOM(2010)0373, jossa kuvataan ja selitetään työntekijöiden vapaan liikkuvuuden nykytilanne, mutta pahoittelee, ettei liikkuvuuteen liittyviin ongelmiin ole löydetty konkreettisia toimenpiteitä ja ratkaisuja;
 3. pitää myönteisinä komission aloitteita, kuten WO.M.EN Mobility Enhancement Mechanism -hanketta, ja kehottaa laajentamaan ja parantamaan naistyövoiman liikkuvuuden lisäämiseen tähtäävien hankkeiden soveltamisalaa;
 4. kehottaa komissiota edistämään entuudestaan työvoiman liikkuvuutta esittelemällä pitkän aikavälin kattavan ja monialaisen liikkuvuusstrategian, jolla poistetaan kaikki nykyiset oikeudelliset, hallinnolliset ja käytännön esteet työntekijöiden vapaalta liikkuvuudelta; pyytää johdonmukaista, tehokasta ja avointa politiikkaa, joka keskittyy työmarkkinoiden ja suhdannekehitysten vaatimuksiin;
 5. kehottaa komissiota edistämään työvoiman liikkuvuutta suunnittelemalla ja tukemalla uusia strategioita, joiden tarkoituksena on tarjota yksinkertaistettua tietoa siirtotyöläisten oikeuksista ja siitä, miten liikkuvuus hyödyttää kehitystä yleensä ja sekä EU:n että sen jäsenvaltioiden taloutta; katsoo, että EU:n lainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon kannalta on ratkaisevan tärkeää lisätä työntekijöiden, heidän perheenjäsentensä sekä muiden osapuolten tietoisuutta heidän oikeuksistaan ja mahdollisuuksistaan sekä heidän käytettävissään olevista välineistä, jotka liittyvät vapaaseen liikkuvuuteen;
 6. katsoo, että liikkuvuutta voidaan edistää tehokkaasti ainoastaan lisäämällä merkittävästi jäsenvaltioiden solidaarisuutta ja yhteistä vastuunkantoa ja luomalla laillisen maahanmuuton selkeä sääntelykehys;
 7. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan työntekijöiden liikkuvuuden esteitä tarjoamalla henkilöille (joista valtaosa on naisia), jotka seuraavat puolisoaan tai kumppaniaan toiseen jäsenvaltioon, asianmukaisia palveluja, kuten kursseja heidän sopeutumistaan uuteen sosiaali- ja kulttuuriympäristöönsä helpottavia kursseja, esimerkiksi kielikursseja ja ammatillista koulutusta;
 8. toteaa kuitenkin, että liikkuvuuden olisi edelleen oltava vapaaehtoista; korostaa, että EU:n tasolla olisi pyrittävä entistä paremmin vähentämään lisääntyneen liikkuvuuden kielteisiä sivuvaikutuksia, kuten aivo- vuotoa ja nuorten poismuuttoa, samoin kuin kielteisiä vaikutuksia perheiden yhteenkuuluvuuteen ja lapsiin, kun toinen tai molemmat vanhemmista työskentelevät ulkomailla;

(1) Eurofoundin tutkimus "Mobility in Europe – the way forward".

Tiistai 25. lokakuuta 2011

9. kehottaa jäsenvaltioita luomaan yhteistyömekanismeja, joiden tarkoituksena on estää tuhoisat vaikutukset, joita perheille ja etenkin lapsille aiheutuu siitä, että lapset joutuvat elämään erossa vanhemmistaan kaukana heistä;

Hallinnollinen yksinkertaistaminen ja oikeudelliset näkökohdat

10. ottaa huomioon perussopimusten määräykset ja olemassa olevan lainsäädännön ja muistuttaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus yksinkertaistaa hallinnollisia menettelyjään työntekijöiden vapaan liikkuvuuden suhteen, jotta tämä oikeus voi toteutua parhaalla mahdollisella tavalla ja vältetään perusteettomat, tarpeettomat tai hankalat hallinnolliset menettelyt, jotka rajoittavat tämän oikeuden soveltamista;

11. kehottaa komissiota virtaviivaistamaan hallinnollisia käytäntöjä ja hallinnollista yhteistyötä, jotta kansallisten viranomaisten toiminnassa voidaan saavuttaa synergiaetuja;

12. kannustaa jäsenvaltioita luomaan tehokkaampia viestintäkanavia siirtotyöläisten ja vastaavien valtion virastojen välille, jotta työntekijät saavat täydelliset tiedot oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;

13. korostaa, että "työntekijöiden oikeudet" voidaan panna paremmin täytäntöön jos ja kun EU-siirtolain on laillisessa ansiotyössä vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

14. korostaa, että naispuoliset työntekijät, jotka muuttavat ulkomaille lasten- tai vanhustenhoitotyöhön, kuten lastenvahdit, au pairit, lastenhoitajat tai sairaanhoitajat, menevät usein yksityisten tahojen, kuten perheiden tai perheenjäsenten, palvelukseen ja päätyvät näin työskentelemään ilman sopimusta tai laittomasti eivätkä siten saa muun muassa sosiaaliturvaan ja terveydenhuoltoon liittyviä oikeuksia ja etuuksia;

15. on huolissaan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevien direktiivien, erityisesti direktiivin 2004/38/EY, heikosta täytäntöönpanosta ja toteuttamisesta kolmansista maista olevien perheenjäsenten maahantulo- ja oleskeluoikeuden suhteen, sekä hankalista hallinnollisista menettelyistä ja niiden lisäksi vaadituista oleskeluasiakirjoista (työluvut, todistus tyydyttävästä majoituksesta), jotka eivät ole direktiivin 2004/38/EY mukaisia;

16. kehottaa komissiota käyttämään kaikkia perussopimukseen perustuvia oikeuksiaan valvomalla jatkuvasti ja kattavasti direktiivin 2004/38/EY täytäntöönpanoa ja käyttämällä tarvittaessa oikeuttaan käynnistää rikkomusmenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata sääntöjä;

17. kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan työmarkkinoille pääsyä koskevia siirtymäsäännöksiään, joilla voi pitkällä aikavälillä olla kielteinen vaikutus EU:n perussopimukseen kirjattuihin perustaviin arvoihin ja oikeuksiin, kuten liikkumisvapauteen, syrjinnän kieltoon ja solidaarisuuteen sekä yhtäläisiin oikeuksiin; pitää näin ollen myönteisenä joidenkin jäsenvaltioiden äskettäistä päätöstä työmarkkinoidensa täydellisestä avaamisesta eräiden unioniin toukokuussa 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden kansalaisille, mutta pitää valitettavina joidenkin muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöehdotuksia, joiden tarkoituksena on rajoittaa unioniin vuosina 2004 ja 2007 liittyneiden jäsenvaltioiden työntekijöiden oikeuksia; kehottaa komissiota tutkimaan, riko-taanko tällaisilla toimilla EU:n oikeutta;

18. kehottaa komissiota lujittamaan direktiivissä 2005/36/EY määritettyä ammattipätevyyden tunnustamista koskevaa nykyistä oikeudellista kehystä;

19. kehottaa komissiota tarkistamaan työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15. loka-kuuta 1968 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1612/68 ⁽¹⁾, jotta voidaan ottaa huomioon parlamentin tässä päätöslauselmassa esittämät ehdotukset;

(1) EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2.

Tiistai 25. lokakuuta 2011

20. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot soveltavat "Bryssel I" -asetusta (neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001) tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla; korostaa tämän asetuksen merkitystä työntekijöiden hyväksikäytöstä määrättävien seuraamusten ja sakkojen kannalta;

21. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot panevat direktiivin 2004/38/EY täytäntöön ilman minkäänlaista syrjintää, mukaan lukien sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä; muistuttaa komissiota aiemmista kehotuksista turvata liikkumisen vapaus kaikille EU:n kansalaisille ja heidän perheilleen sukupuolisesta suuntautumisesta riippumatta;

Yhteydet muihin politiikkoihin

22. toteaa, että työntekijöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen ei voi tarkastella erillään EU:n muista oikeuksista ja peruseriaa- ja että Euroopan sosiaalisen mallin ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattujen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa kuvattujen oikeuksien kunnioittaminen tarjoavat mahdollisuuden kunnollisiin työpaikkoihin, asianmukaisiin työoloihin, työturvallisuuteen, sosiaaliturvaoikeuksiin, yhdenvertaiseen kohteluun, perhe- ja työelämän yhteensovittamiseen ja vapauten tarjota palveluja; korostaa, että oikeus äänestää paikallisissa ja alueellisissa vaaleissa sekä Euroopan parlamentin vaaleissa kuuluu olennaisena osana näihin oikeuksiin, ja kehottaa panemaan sen paremmin täytäntöön; panee merkille, että oikeus äänestää alkuperäjäsenvaltion kansallisissa vaaleissa saatetaan menettää, ja katsoo, että tätä asiaa olisi syytä käsitellä tarkemmin;

23. kehottaa komissiota laatimaan tulostaulun, jossa esitetään merkittävimmät esteet, joita unionin työntekijät kohtaavat halutessaan käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, ja jäsenvaltioiden toimet näiden esteiden poistamiseksi, jotta voidaan arvioida, miten perinpohjaisesti ja tehokkaasti esteitä pyritään poistamaan;

24. kehottaa komissiota arvioimaan perinpohjaisesti jäsenvaltioiden nykyistä taloudellista tilannetta työmarkkinoiden kannalta; kehottaa jäsenvaltioita sovittamaan muuttoliikepolitiikan paremmin yhteen työvoima-asioiden kanssa, jotta voidaan puuttua työvoimapulaan ja tukea kotimaista tuotantoa;

25. pitää ilahduttavana, että komissio on liittänyt työntekijöiden liikkuvuuden osaksi Eurooppa 2020 -strategiaa, ja katsoo, että tämä on olennaisen tärkeää, jotta voidaan tukea EU:n sisäistä hyvinvointia luomalla asianmukaisia ja kestäviä työpaikkoja;

26. korostaa sen tärkeyttä, että työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu, yhdistettynä riittävään työntekijöiden oikeuksien suojeluun on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä ja työehtosopimuksissa vahvistettujen voimassa olevien sääntöjen mukaista; katsoo, että periaatetta "sama palkka samasta työstä samalla työpaikalla" yhdessä sukupuolten tasa-arvon kanssa olisi sovellettava koko EU:ssa, jotta estetään palkkojen polkeminen ja sosiaalinen polkumyynti; korostaa, että oikeudet hyödyttävät kaikkia vain siinä tapauksessa, että ne pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja niiden täytäntöönpanoa valvotaan asianmukaisesti; pyytää näin ollen sekä komissiota että jäsenvaltioita varmistamaan, että vapaata liikkuvuutta ei koskaan käytetä verukkeena eriarvoiselle kohtelulle, palkkojen polkemiselle tai sosiaaliselle polkumyynnille;

27. katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden lainsäädäntö olisi sovitettava paremmin yhteen, jotta voidaan estää esteiden muodostuminen työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden täytäntöönpanolle ja käytölle;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan toissijaisuusperiaatteen huomioon ottaen nykyisen syrjintälainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon, huolehtimaan käytännön toimin liikkuvien työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta sekä torjumaan ennakkoluuloja, rasismia ja muukalaisvihaa;

29. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tehostamaan EU:n politiikkaa, jolla torjutaan suoraa ja epäsuoraa syrjintää, siirtotyöläisten hyväksikäyttöä unionissa ja heidän oikeuksiensa loukkauksia heidän riittämättömän kielitaitonsa vuoksi sekä siksi, että he tuntevat huonosti lainsäädäntöä, jota sovelletaan heidän työskenteleensä vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

30. kannustaa jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että työmarkkinoiden seurannasta vastuussa olevat viranomaiset kiinnittävät enemmän huomiota liikkuvien työntekijöiden oikeuksien suojelemiseen erityisesti parantamalla koulutusta ja tarjoamalla tietoa työlainsäädännöstä;

Tiistai 25. lokakuuta 2011

31. katsoo, että kun sosiaaliturvaa, terveydenhuoltoa ja verotusta koskevaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön tehdään muutoksia, olisi etukäteen tutkittava, miten ne vaikuttavat työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen; kehottaa näin ollen ottamaan käyttöön vaatimuksen pakollisesta rajaseutuvaikutusten arvioinnista, jonka tarkoituksena on hankkia yksityiskohtaista tietoa vapaan liikkuvuuden esteistä;

32. huomauttaa, että lisääntynyt rajatylittävä liikkuvuus edellyttää myös työmarkkinaosapuolilta aktiivista roolia sen varmistamisessa, että etenkin tilapäisesti ulkomailla työskenteleville työntekijöille tarjotaan riittävästi ja tehokkaasti tietoa heidän sosiaalisista ja työntekoon liittyvistä oikeuksistaan sekä niihin liittyvää tukea ja suojaa;

33. katsoo, että kaikkien työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevien politiikkojen tehokas täytäntöönpano vaatii toimien koordinoitua, erityisesti kun on kyse sisämarkkinoiden toteuttamisesta, sosiaaliturvajärjestelmien koordinoinnista, lisäeläkeoikeuksista, työntekijöiden suojelusta, rajatylittävästä terveydenhuollosta, yleissivistävästä ja ammatillisesta koulutuksesta, esimerkiksi sellaisista verotusmenettelyistä, joilla pyritään estämään kaksinkertainen verotus, sekä syrjimättömyydestä;

34. painottaa, että työntekoa koskevat rajoitukset ovat este sisämarkkinoiden toiminnalle ja että talouskriisi osoittaa, että työvoiman vapaata liikkuvuutta on edistettävä;

35. toistaa, että epäjohtonmukaisuuksien välttämiseksi EU:n sisämarkkinoilla jäsenvaltioiden on annettava työllistämässä etusija unionin kansalaisille ja niiden on voitava antaa etusija kolmansien maiden kansalaisille, jotka hakevat korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä, kuten säädetään 25. toukokuuta 2009 annetussa neuvoston direktiivissä 2009/50/EY kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten⁽¹⁾; painottaa, että on tärkeää hylätä EU:n sinistä korttia koskevat hakemukset, kun on kyse työmarkkina-aloista, joille muista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden pääsy on rajoitettua siirtymäkauden järjestelyjen perusteella;

36. kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioiden vastaavia elimiä koordinoimaan toimensa paremmin keskenään, jotta ne voivat huolehtia paremmin kansalaisten tiedon- ja avunsaannista sekä seurata, miten työntekijöiden oikeus vapaaseen liikkuvuuteen toteutuu käytännössä ja miten yksilöt hyödyntävät sitä, ja siten vauhdittaa työvoiman liikkuvuuden täytäntöönpanoa;

37. katsoo, että riittävät sosiaaliturvajärjestelmät edistävät merkittävästi työntekijöiden maantieteellistä ja ammatillista liikkuvuutta ja että liikkuvien työntekijöiden sosiaalisen osallisuuden ja palanneiden työntekijöiden sopeuttamisen on sisällyttävä työvoiman liikkuvuutta koskevaan politiikkaan; korostaa, että tämän vuoksi on välttämätöntä tunnustaa saavutetut oikeudet ja ymmärtää paremmin eri jäsenvaltioiden järjestelmien välisiä eroja ja tukea näitä seikkoja;

38. kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan näennäisesti itsenäiseen ammatinharjoittamiseen liikkuvien työntekijöiden keskuudessa; korostaa, että näille työntekijöille on taattava heille kuuluvat oikeudet ja suoja;

39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan muukalaisvihaa kaikkia EU:n alueella työskenteleviä kohtaan tarjoamalla kotoutusta ja tietoa sekä edistämällä keskinäistä ymmärrystä, kulttuurista monimuotoisuutta ja kunnioitusta liikkuvia työntekijöitä vastaanottavissa jäsenvaltioissa;

40. painottaa, että työntekijöiden vapaan liikkuvuuden tehokas täytäntöönpano vaatii EU:n ja kansallisten viranomaisten koordinoitua toimia, jotta voidaan helpottaa ja yksinkertaistaa hallinnollisia menettelyjä, jotka koskevat välillisesti tähän oikeuteen liittyviä kysymyksiä, esimerkiksi ajoneuvorekisteröintien siirtämistä ja terveystietojen saatavuuden takaamista, laajan tietokannan luomista tointaan harjoittavien lääkärin ammatin pätevydestä, kaksinkertaisen verotuksen estämistä ja sairauskulujen korvaamiseen liittyviä selkeitä sääntöjä;

⁽¹⁾ EUVL L 155, 18.6.2009, s. 17.

Tiistai 25. lokakuuta 2011

41. katsoo, että on välttämätöntä huolehtia siirtotyöläisten sosiaaliturva- oikeuksien siirrettävyydestä, jotta he voivat oikeasti hyötyä saavuttamistaan oikeuksista;

42. katsoo, että pk-yritykset voivat toimia talouden elpymisen ja kehityksen käynnistäjinä, koska ne ovat uusien työpaikkojen ensisijainen lähde; toistaa näin ollen, että on tärkeää, että EU sitoutuu pk-yritysten tukemiseen (esimerkiksi Progress-mikrorahoitusjärjestelyn avulla) ja kehittämiseen erityisesti aktiivisilla työvoimapolitiikoilla ja ammatillisen koulutuksen ohjelmilla;

43. kehottaa rajaseutualueita harkitsemaan sopimuksia, joilla edistetään työvoiman liikkumista rajojen yli kyseisten alueiden molemminpuolisen hyödyn lisäämiseksi;

Toimenpiteet vapaan liikkuvuuden edistämiseksi

44. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan nykyiset siirtymäkauden esteet, jotka haittaavat unioniin vuonna 2007 liittyneiden jäsenvaltioiden työntekijöiden vapaata liikkuvuutta; katsoo, että nämä esteet luovat kaksoisstandardin, ovat haitallisia ja syrjivät EU:n kansalaisia, ja kehottaa panemaan etuuskohtelulausekkeen tehokkaasti täytäntöön koko unionissa;

45. katsoo, että työvoiman liikkuvuus unionissa on oleellisen tärkeää talouden elpymisen ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisen kannalta; vaatii sen vuoksi jäsenvaltioita, jotka edelleen pitävät voimassa Romanian ja Bulgarian kansalaisia koskevia työmarkkinarajoituksia, poistamaan rajoitukset vuoden 2011 loppuun mennessä liittymissopimuksessa säädetyn määräajan mukaisesti;

46. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia tekemään entistä tiiviimpää ja tehokkaampaa yhteistyötä, kun ne tarkastavat, että työ sopimukset ovat kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisia; korostaa, että jäsenvaltioiden keskinäinen avunanto ja tietojen vaihto on taattava säännösten rikkomistapauksissa; pyytää komissiota valvomaan tätä prosessia;

47. kehottaa julkisia viranomaisia ja kaikkia sidosryhmiä tekemään kaikkensa lisätäkseen työntekijöiden tietoisuutta oikeuksistaan ja niistä välineistä (työlainsäädäntö, työehtosopimukset, käytännössä säännöt, sosiaaliturvasäännökset), joilla heidän työsuhdettaan sekä heidän työ- ja elinolojaan säännellään;

48. pitää valitettavana, että työsuojelutarkastuksia tehdään entistä vähemmän kaikkialla EU:ssa; korostaa, että tehokkaat tarkastukset ovat välttämättömiä, jotta voidaan taata yhdenvertainen kohtelu ja tasapuoliset toimintaedellytykset; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään työsuojelutarkastuksia ja tarjoamaan niihin riittävät resurssit; kehottaa komissiota lisäämään työsuojelutarkastuksiin liittyvää yhteistyötä ja koordinoitua;

49. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että EU:n liikkuvien työntekijöiden lapsille ei koidu kansallisuutta tai kansalaisuutta koskevia ongelmia vanhempien työskentelyvalintojen takia, ja katsoo, että liikkuvien työntekijöiden lasten erityistarpeita on tutkittava asianmukaisesti, jotta niihin voidaan vastata tehokkain toimin;

50. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi parannettava niiden lasten tilannetta, jotka jäävät lähtömaahan vanhempien työskennellessä toisessa jäsenvaltiossa, ja autettava heitä kehittymään normaalisti, saamaan koulutusta sekä hyötymään asianmukaisista sosiaalisista suhteista;

51. on huolestunut siitä, että EU:ssa teetetään yhä enemmän pakkotyötä, joka joillakin aloilla on tiiviisti kytköksissä järjestäytyneeseen rikollisuuteen; korostaa, että pakkotyön torjuminen on otettava keskeiseksi prioriteetiksi Europolin ja Eurojustin toiminnassa; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yhteisiä toimiaan, joiden tarkoituksena on valvoa pakkotyötä sekä asettaa siitä syytteeseen ja langettaa seuraamuksia, ja varmistamaan, että pakkotyöhön sovelletaan rikosoikeudellisia seuraamuksia; korostaa sellaisten toimenpiteiden tarvetta, joilla varmistetaan pakkotyön uhrien suojeleminen;

Tiistai 25. lokakuuta 2011

52. kehottaa komissiota tutkimaan myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia, joita työvoiman liikkuvuus on ollut vastaanottavassa valtiossa, kotivaltiossa ja EU:ssa sosioekonomisesta ja maantieteellisen yhteenkuuluvuuden näkökulmasta ja julkistamaan tutkimukset, sekä korostaa seuraavia seurauksia: taloudelliset tappiot, pimeän työn ja kohtuuttomin ehdoin teetetävän työn lisääntyminen siirtymätoimenpiteistä aiheutuvan epäselvän oikeudellisen tilanteen vuoksi, EU:n kansalaisten puutteelliset tiedot oikeuksistaan sekä sen seuraukset, että jäsenvaltioiden toimet vuosien 2004 ja 2007 siirtolaisaaltojen mukana tulneiden EU:n työntekijöiden integroimiseksi viivästyivät; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita välttämään sellaisten siirtymätoimenpiteiden toteuttamista, jotka rajoittavat työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja vaikuttavat kielteisesti EU:n työmarkkinoihin nykyisissä jäsenvaltioissa tai ehdokasvaltiossa;

53. kannustaa komissiota jatkamaan aloitteitaan, joiden tarkoituksena on edistää nuorten maantieteellistä liikkuvuutta opiskelijoiden liikkuvuutta tukevien järjestelmien avulla, ja käyttämään kaikkia tämän asian edistämiseen suunnattuja ohjelmia;

54. on tyytyväinen komission suunnitelmiin käynnistää säännölliset ja systemaattiset arvioinnit EU:n työmarkkinoiden pitkän aikavälin tarjonnasta ja kysynnästä vuoteen 2020 saakka alojen, ammattien, koulustasojen ja maiden mukaan jaoteltuna ja suosittelee painokkaasti työvoima- ja koulutuspolitiikkojen koordinoitua jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian työpaikkojen luontia koskevat tavoitteet ja välttää vastaisuudessa välilliset esteet, jotka saattavat estää vapaaseen liikkuvuuteen liittyvän oikeuden käyttämistä: tällaisia ovat esimerkiksi muissa EU-maissa suoritettujen tutkintojen tunnistamista jättäminen; katsoo, että suunnitelmassa olisi tarkasti kartoitettava, millä aloilla EU:ssa esiintyy työvoimapulaa lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

55. kehottaa suunnittelemaan ja toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on katkaista jatkuva syrjintä ja häivyttää kielteiset stereotyyppit, jotka kohdistuvat esimerkiksi Itä- ja Etelä-Euroopasta tuleviin työntekijöihin, sekä tukemaan oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttävien työntekijöiden kotoutumista vastaanottajamaansa yhteiskuntaan;

56. kehottaa viranomaisia kaikilla tasoilla takaamaan tuen politiikalle ja lisäämään tietoisuutta liikkuvuuden mahdollisuuksista ja eduista, etenkin työuransa alussa oleville, painottaen komission koordinoituihin;

57. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi helpotettava tutkintojen ja ammattipätevyyskriteerien tunnistamista ja vahvistettava niitä koskevat yleiset kriteerit, koska tämä asia aiheuttaa hyvin usein vaikeuksia haettaessa työtä oman jäsenvaltion ulkopuolelta;

58. pitää valitettavina jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on kannustaa aktiivisesti muiden EU-maiden kansalaisia lähtemään kyseisestä jäsenvaltiosta; pyytää komissiota tarkistamaan loukkaavatko tällaiset toimet oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen;

Työvoimapalvelut ja työntekijöille tiedottaminen

59. korostaa työvoimapalvelujen, erityisesti Eures-järjestelmän ja -verkon, tärkeyttä työvoiman liikkuvuuden edistämiseksi koko EU:ssa ja etenkin rajaseutualueilla, sillä se tarjoaa tietoja avoimista työpaikoista, maahanmuuttoon ja muuhun muuttoon sekä rajatyöhön liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista, sekä yleissivistävään ja ammattikoulutukseen liittyvistä mahdollisuuksista ja työskentely- ja elinoloista; korostaa työmarkkinaosapuolten erityistä merkitystä neuvonnan tarjoamisessa rajaseutukumppanuuksiin osallistuville työntekijöille; korostaa, että Eures-verkoston olisi säilyttävä keinona edistää oikeudenmukaista liikkuvuutta, ja kehottaa sen vuoksi komissiota osoittamaan jatkossakin rahoitusta työmarkkinaosapuolten rajaseutualueilla tekemän työn tukemiseen;

60. kehottaa kehittämään Eures-verkoston institutionaalisia valmiuksia ja vahvistamaan sitä keskitettynä taidon palvelun välineenä, jolla helpotetaan työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkuvuutta;

Tiistai 25. lokakuuta 2011

61. on huolissaan Eures-neuvojien rahoituksen leikkaamisesta; kehottaa sitoutumaan pitkän aikavälin strategiaan, jonka avulla Eures ja sen henkilöstö voivat suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, ja toteaa, että tämä on mahdollista vain, jos varoja lisätään;
62. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla Euresin ja vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyö saadaan tuottavammaksi ja tehokkaammaksi;
63. kannustaa jäsenvaltioita yhteistyössä komission kanssa tekemään Euresia tunnetuksi kansalaisten keskuudessa tarjoamalla sen käyttöä koskevaa tietoa ja neuvontaa julkisten työnvälityspalvelujen kautta mutta myös järjestämällä kokouksia, joiden tarkoituksena on edistää liikkuvuutta korkeakoulutuksen piirissä;
64. katsoo, että EU:n työntekijöille työvoiman liikkuvuuteen liittyvistä eduista, oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista olisi parannettava entuudestaan; kehottaa komissiota koordinoimaan toimintansa kansallisten viranomaisten kanssa ja kehittämään Eures-palvelun ja SOLVIT-ongelmanratkaisuverkon välisiä yhteisiä, jotta voidaan edistää liikkuvuutta koskevia oikeuksiaan käyttäville kansalaisille tarjottavien palvelujen laatua; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan EU:n siirtotyöläisille tarkoitettuja monikielisiä neuvontapisteitä erityisesti paikkakunnille, joilla näitä työntekijöitä on runsaasti;
65. korostaa, että kaikkialla EU:ssa tarjolla olevista opiskelu- ja koulutusohjelmista tiedottamisen pitäisi olla keskeisellä sijalla, kun edistetään aktiivista työllisyyspolitiikkaa;
66. kehottaa vahvistamaan työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14. lokakuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/533/ETY (nk. tiedottamisdirektiivi) ⁽¹⁾, jossa säädetään työsuhdetta koskevista vähimmäistiedoista (muun muassa kaikki työtilannetta vastaanottavassa valtiossa koskevat asiaankuuluvat säännökset), jotka työntekijän olisi saatava työnantajalta;
67. kehottaa komissiota edistämään yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa työmarkkinaosapuolten aktiivista osallistumista, jotta voidaan varmistaa käytännön täytäntöönpano ja lujittaa siirtotyöläisten oikeuksia;
68. korostaa, että Eures-verkoston yhteydessä tarvitaan työntekijöiden ja työnantajien välistä yhteistyötä;
69. kehottaa kansallisia ja alueellisia viranomaisia lisäämään keskinäistä vuoropuheluaan ja toimiensa koordinointia, koska ne ovat yleensä useiden kansalaisten ensimmäinen tietolähde läheisyytensä ja kansalaisten tarpeiden tuntemuksensa vuoksi, sekä ottamaan työmarkkinaosapuolet entistä laajemmin mukaan toimintaan;
70. kehottaa jäsenvaltioita seuraamaan työnvälitystoimistojen toimintaa tarkemmin, jotta voidaan varmistua siitä, ettei liikkuvien työntekijöiden oikeuksia loukata tai heidän odotuksiaan petetä, mikä voisi ehkäistä työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja heikentää heidän sosiaaliturvaansa;
71. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan sellaisia toimistoja ja järjestöjä, jotka tarjoavat työpaikkoja muista jäsenvaltioista tuleville työntekijöille, ja havaitsemaan mahdolliset laittomat tai pimeät työt tai toimistot/järjestöt, jotka tarjoavat tekaistuja työpaikkoja;
72. korostaa, että vapaata liikkuvuutta toteutettaessa työnantajat olisi velvoitettava antamaan ulkomaisille työntekijöille tietoa työntekijöiden oikeuksista kyseisessä työskentelymaassa; katsoo lisäksi, että jäsenvaltioihin on perustettava siirtotyöläisille tarkoitettuja monikielisiä neuvontapisteitä;

⁽¹⁾ EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32.

Tiistai 25. lokakuuta 2011

73. kehottaa komissiota laatimaan tiedonannon tämän direktiivin soveltamisen piiriin kuuluvien työntekijöiden verotukseen kohdistuvista vaikutuksista, jotta saataisiin parempi kuva niistä keskeisistä seikoista, jotka saattavat estää tai vähentää työntekijöiden liikkuvuutta, ja voitaisiin tarjota ratkaisuja niihin;

Tietojen ja taitojen hankkiminen kilpailukyvyyn lisäämiseksi

74. katsoo, että unionin kilpailukyvyyn varmistamiseksi ja parantamiseksi ensisijaiseksi tavoitteeksi olisi asetettava investoinnit virallisen koulutusjärjestelmän sisäiseen ja ulkopuoliseen koulutukseen, ammatilliseen koulutukseen, työkokemukseen liittyvään vaihtoon ja työvoiman liikkuvuutta nopeuttaviin koordinoituihin toimiin;

75. katsoo, että on vahvistettava aktiivista työmarkkinapolitiikkaa ja etenkin ammatillista koulutusta ja elinikäistä oppimista, koska nämä voivat osaltaan edistää työvoiman liikkuvuutta, helpottaa siirtymää rakenteellisen työttömyyden aikana ja auttaa työntekijöitä mukautumaan työmarkkinoiden muutoksiin;

76. onnittelee komissiota sen "Nuoret liikkeellä" -lippulaiva-aloitteesta ja "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma" -aloitteen laatimisesta ja on erityisen tyytyväinen "Eka Eures-työpaikka" -pilottihakkeeseen ja ehdotukseen eurooppalaisen osaamispassin kehittämisestä;

77. kannattaa nuorten kouluttamista taitoihin, joita työskentely ja asuminen toisessa maassa edellyttää; katsoo, että ihmisillä on oikeus asua ja työskennellä haluamassaan maassa;

78. katsoo, että tiedot ja taidot, jotka vastaavat kansallisten, alueellisten tai paikallisten markkinoiden tarpeita, edistävät työntekijöiden liikkuvuutta, ja pyytää komissiota laatimaan etenemissuunnitelman taitojen kysynnälle sekä keskipitkän ja pitkän aikavälin arvion tulevaisuuden työpaikoista, joissa on mahdollista sovittaa yhteen osaamisen kysyntä ja tarjonta, samoin kuin keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteet tiettyjen alojen työvoimapulasta, joka saattaa syntyä väestörakenteen muutoksen ja väestön ikääntymisen seurauksena;

79. katsoo, että työvoiman liikkuvuus on kaksisuuntainen prosessi: yhtäältä se johtaa tietojen ja taitojen hankkimiseen erityyppisen koulutuksen avulla ja sitä kautta valmistaa aktiivista väestöä uutta työpaikkaa hakiessa kohdattavaan kilpailuun ja toisaalta siihen, että liikkuvat työntekijät voivat sen avulla parantaa tietojaan ja taitojaan kerätessään käytännön kokemusta ja tietoa uudessa kohteessa;

80. katsoo, että ammatillisessa koulutuksessa on edistettävä erityisesti liikkuvuutta, koska tällä alalla on edelleen merkittäviä puutteita; korostaa Leonardon kaltaisten ohjelmien merkitystä ja kehottaa jäsenvaltioita ja ammatillisessa koulutuksessa mukana olevia yrityksiä käyttämään niitä entistä enemmän ja myös helpottamaan niiden käyttöä;

81. toivoo lisäksi, että liikkuvien työntekijöiden liikkueessaan hankkima uusi pätevyys ja siten myös heidän kasvanut henkilökohtainen potentiaalinsa tunnustetaan, jolloin myös heidän mahdollisuutensa pysyä pitkään työelämässä paranevat;

82. katsoo, että nuorten työntekijöiden ei pitäisi olla ainoa kohderyhmä ja että tarvitaan kohdistettuja strategioita, joilla edistetään ja helpotetaan tiettyjen erityispiirteiden (ikä, sukupuoli, osaaminen, kuuluminen heikossa asemassa olevaan väestöryhmään tai vähemmistöön) ja -tarpeiden perusteella eri ryhmiin jakautuvien työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, jotta liikkuvuudesta voi tulla vaihtoehto kaikille työntekijäryhmille;

83. kehottaa jäsenvaltioita räätälöimään elinikäisen oppimisen ja ammattikoulutuksen strategiansa työmarkkinoiden kehityksen mukaan ja tarjoamaan siirrettävää osaamista, jolla on laajempi soveltamisala sekä maantieteellisesti että tietojen puolesta, jotta strategiat saadaan vastaamaan tarjolla olevia työpaikkoja;

Tiistai 25. lokakuuta 2011

84. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita työskentelemään yhdessä koulujen ja yliopistojen opetussuunnitelmien ja EU:n koulutusjärjestelmien vastaavuuden lisäämiseksi yksinkertaistamalla tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista tarkoituksena edistää myös ammattipätevyyden tunnustamista, mikä on äärimmäisen tärkeää; korostaa kuitenkin, että tämä eroaa säännelyjen ammattien pätevyyksien tunnustamisesta, vaikka toivoo samalla, että näihin ammatteihin voisi päästä vapaammin; pitää tässä yhteydessä ilahduttavana, että opistojen ja korkeakoulujen välillä tehdään yhä enemmän rajatylittävää yhteistyötä koskevia sopimuksia, ja kehottaa jäsenvaltioita tukemaan tätä kehitystä;

85. kannustaa jäsenvaltioita lisäämään pk-yritysten osallistumista elinikäiseen oppimiseen tarjoamalla työnantajille ja työntekijöille kannustimia ja painottamaan tässä yhteydessä erityisesti kielten opiskelua ja uutta teknologiaa, mikä on sopusoinnussa myös työmarkkinoiden vaatimusten kanssa, koska suurin osa unionin työvoimasta työskentelee pk-yrityksissä ja näin unionista tulee entistä kilpailukykyisempi; katsoo, että tämä lisää myös liikkuvuutta, joka voi korjata tilannetta eräissä jäsenvaltioissa, joissa vapaita työpaikkoja on vaikea saada täytetyiksi;

86. katsoo, että on saavutettava parempi synergia opiskelijoiden, ammattikoulutuksessa olevien henkilöiden ja harjoittelijoiden vapaata liikkuvuutta edistävien ohjelmien ja erityisesti työntekijöiden vapaata liikkuvuutta edistävien ohjelmien välille;

87. kannustaa jäsenvaltioita luomaan komission ja työmarkkinaosapuolten avustuksella rakenteita, joilla tuetaan kielten opiskelua sekä vastaanottavien jäsenvaltioiden kulttuuriperinteiden opetusta siirtotyöläisten perheille, erityisesti siksi, että nämä tekijät edelleen ehkäisevät unionin kansalaisten liikkuvuutta;

88. katsoo, että riittämätön kielitaito (erityisesti aikuisilla) on edelleen tärkeä työvoiman liikkuvuuden este ja saattaa lisätä pimeästi työskentelyä; kehottaa jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti vieraiden kielten opetusta ja ulottamaan sen kaikkiin koulumuotoihin sekä kehottaa komissiota jatkamaan pyrkimyksiään tällä alalla;

*

* *

89. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Palveludirektiivin mukainen keskinäinen arviointi

P7_TA(2011)0456

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. lokakuuta 2011 palveludirektiivin mukaisesta keskinäisestä arvioinnista (2011/2085(INI))

(2013/C 131 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9, 49 ja 56 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Palvelujen sisämarkkinat toimivammiksi – palveludirektiivin mukaisen keskinäisen arvioinnin tulokset ja tarvittavat jatkotoimet" (KOM(2011)0020) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "On the process of mutual evaluation of the Services Directive" (SEC(2011)0102),